

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี
(พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน ตั้งอยู่ที่เลขที่ ๓ หมู่ที่ ๑๓ ตำบลทองเอน อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ด้านฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ห่างจากจากหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ (ถนนสายเอเชีย) ประมาณ ๒ กิโลเมตร ติดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๘๓ ห่างจากที่ว่าการอำเภออินทร์บุรี ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ ๕ กิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน เป็นพื้นที่ราบ ที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตรกรรม

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ฤดูร้อน ช่วงเดือนมีนาคม – พฤษภาคม

ฤดูฝน ช่วงเดือนมิถุนายน – ตุลาคม

ฤดูหนาว ช่วงเดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

เป็นดินร่วน

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ประกอบด้วย ห้วย หนอง คลอง บึง

๑.๖ ลักษณะของป่าไม้

ด้านการเมือง/การปกครอง

๑.๒ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลทองเอนมีพื้นที่ทั้งหมด ๖๐.๘๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓๘,๐๐๑ ไร่ จำนวนหมู่บ้านทั้งหมด ๑๕ หมู่บ้าน

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลชีน้ำร้าย อำเภออินทร์บุรี – อำเภอดงหลวง จังหวัดนครสวรรค์

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลจันทบุรี อำเภออินทร์บุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลโพธิ์ชัย อำเภออินทร์บุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลท่าช้าง อำเภออินทร์บุรี

๒.๒ การเลือกตั้ง

มีสมาชิกสภา อบต. หมู่ละ ๒ คน

กำนันตำบลจำนวน ๑ คน

ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน ๑๔ คน

๒. ประชากร

๒.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร		รวม (คน)
		ชาย (คน)	หญิง (คน)	
๑	บ้านตาลเดี่ยวใต้	๒๗๒	๒๙๖	๕๖๘
๒	บ้านกลาง	๓๒๕	๓๑๗	๖๔๒
๓	บ้านกลาง	๓๐๘	๓๓๒	๖๔๐
๔	บ้านไผ่ดำ	๑๙๙	๒๒๔	๔๒๓
๕	บ้านดอนเต่า	๑๔๒	๑๖๐	๓๐๒
๖	บ้านเชียงราก	๓๙๓	๔๒๐	๘๑๓
๗	บ้านล่องกระเบา	๑๔๗	๑๖๗	๓๑๔
๘	บ้านคลองโพธิ์ศรี	๑๘๗	๒๓๙	๔๒๖
๙	บ้านหนองหลุม	๒๐๕	๒๑๔	๔๑๙
๑๐	บ้านไผ่ล้อม	๒๘๓	๓๐๗	๕๙๐
๑๑	บ้านตาลเดี่ยว	๒๙๓	๓๐๕	๕๙๘
๑๒	บ้านดงยาง	๒๒๐	๒๖๗	๔๘๗
๑๓	บ้านบึงอ้อ	๑๖๗	๑๙๐	๓๕๗
๑๔	บ้านไผ่ดำ ๒	๒๖๒	๒๖๔	๕๒๖
๑๕	บ้านเชียงรากน้อย	๓๔๕	๓๓๑	๖๗๖
	รวม	๓,๗๔๘	๔,๐๓๓	๗,๗๘๑

๒.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ (ปี)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
น้อยกว่า ๑ ปี	๓๔	๓๑	๖๕
๑	๓๒	๒๘	๖๐
๒	๓๘	๓๐	๖๐
๓	๔๗	๓๕	๘๒
๔	๔๔	๔๑	๘๕
๕	๔๗	๓๒	๗๙
๖	๕๒	๔๕	๙๗
๗	๔๑	๔๓	๘๔
๘	๕๑	๕๑	๑๐๒
๙	๔๙	๔๓	๙๒
๑๐	๔๕	๔๓	๘๘
๑๑	๓๕	๕๒	๘๗
๑๒	๔๘	๔๘	๙๖
๑๓	๕๑	๓๘	๘๙

ช่วงอายุ (ปี)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
๑๔	๓๙	๓๘	๗๗
๑๕	๓๖	๓๙	๗๕
๑๖	๕๒	๓๗	๘๙
๑๗	๕๘	๕๔	๑๑๒
๑๘	๔๘	๔๘	๙๖
๑๙	๕๓	๔๒	๙๕
๒๐	๕๕	๕๕	๑๑๐
๒๑	๔๗	๕๕	๑๐๒
๒๒	๒๖	๔๗	๗๓
๒๓	๔๔	๕๓	๙๗
๒๔	๔๙	๔๘	๙๗
๒๕	๔๘	๔๑	๘๙
๒๖	๔๘	๔๘	๙๖
๒๗	๔๘	๖๓	๑๑๑
๒๘	๔๔	๔๙	๙๓
๒๙	๔๗	๕๑	๙๘
๓๐	๕๒	๖๕	๑๑๗
๓๑	๖๓	๖๒	๑๒๕
๓๒	๖๑	๕๕	๑๑๖
๓๓	๕๗	๕๘	๑๑๕
๓๔	๕๒	๖๐	๑๑๒
๓๕	๖๗	๔๘	๑๑๕
๓๖	๕๓	๖๘	๑๒๑
๓๗	๖๕	๕๒	๑๑๗
๓๘	๔๕	๕๗	๑๐๒
๓๙	๗๙	๕๘	๑๓๗
๔๐	๖๑	๖๙	๑๓๐
๔๑	๕๖	๗๐	๑๒๖
๔๒	๕๘	๕๑	๑๐๙
๔๓	๕๔	๕๓	๑๐๗
๔๔	๕๒	๔๖	๙๘
๔๕	๔๘	๖๐	๑๐๘
๔๖	๔๖	๕๒	๙๘
๔๗	๔๒	๕๘	๑๐๐
๔๘	๔๗	๕๗	๑๐๔
๔๙	๖๓	๖๒	๑๒๕

ช่วงอายุ (ปี)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
๕๐	๕๓	๖๘	๑๒๑
๕๑	๖๓	๖๒	๑๒๕
๕๒	๕๘	๙๐	๑๔๘
๕๓	๕๔	๖๖	๑๒๐
๕๔	๖๕	๖๒	๑๒๗
๕๕	๖๐	๖๙	๑๒๙
๕๖	๖๐	๖๙	๑๒๙
๕๗	๖๒	๕๔	๑๑๖
๕๘	๕๒	๕๔	๑๐๖
๕๙	๓๙	๘๔	๑๒๓
๖๐	๔๓	๕๗	๑๐๐
๖๑	๔๖	๖๕	๑๑๑
๖๒	๔๕	๔๑	๘๖
๖๓	๔๙	๕๗	๑๐๖
๖๔	๔๒	๕๙	๑๐๑
๖๕	๖๙	๓๔	๑๐๓
๖๖	๒๕	๕๐	๗๕
๖๗	๓๒	๕๒	๘๔
๖๘	๒๘	๔๗	๗๕
๖๙	๓๗	๓๐	๖๗
๗๐	๒๕	๓๒	๕๗
๗๑	๑๕	๒๔	๓๙
๗๒	๒๗	๒๗	๕๔
๗๓	๑๗	๑๙	๓๖
๗๔	๒๔	๒๙	๕๓
๗๕	๑๔	๑๙	๓๓
๗๖	๒๐	๒๐	๔๐
๗๗	๑๙	๓๓	๕๒
๗๘	๑๔	๓๔	๔๕
๗๙	๑๕	๑๙	๓๔
๘๐	๑๗	๑๘	๓๕
๘๑	๑๑	๑๙	๓๐
๘๒	๑๒	๑๘	๓๐
๘๓	๑๑	๙	๒๐
๘๔	๘	๑๗	๒๕
๘๕	๙	๘	๑๗

ช่วงอายุ (ปี)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
๘๖	๑	๗	๘
๘๗	๕	๒	๗
๘๘	๔	๙	๑๓
๘๙	๕	๒	๗
๙๐	๑	๐	๑
๙๑	๒	๔	๖
๙๒	๓	๓	๖
๙๓	๐	๐	๐
๙๔	๐	๓	๓
๙๕	๐	๐	๐
๙๖	๑	๐	๑
๙๗	๐	๑	๑
๙๘	๒	๐	๒
๙๙	๐	๐	๐
๑๐๐	๐	๐	๐
มากกว่า ๑๐๐ปี	๐	๐	๐

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลทองเอนมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน ๗ ศูนย์ ได้แก่

- ◆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนชุมชนวัดดงยาง
- ◆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดกลาง
- ◆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดล่องกะเบา
- ◆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดคลองโพธิ์ศรี
- ◆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดไผ่ดำ
- ◆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดเช่าสิงห์
- ◆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดเชียงราก

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอนุบาล ๑ อนุบาล ๒ และระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ ๑ - ๖ จำนวน ๗ แห่งได้แก่

◆ โรงเรียนวัดกลาง	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒
◆ โรงเรียนวัดไผ่ดำ	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔
◆ โรงเรียนวัดเช่าสิงห์	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕
◆ โรงเรียนวัดเชียงราก	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖
◆ โรงเรียนวัดล่องกะเบา	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗
◆ โรงเรียนวัดคลองโพธิ์ศรี	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘
◆ โรงเรียนชุมชนวัดดงยาง	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๒

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่

- ◆ โรงเรียนทองเอนวิทยา ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๒

สถานศึกษาขยายโอกาส ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ชั้น ม.๑ – ม.๓

- ◆ โรงเรียนวัดกลาง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒
- ◆ โรงเรียนวัดเชียงราก ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖

๔.๒ สาธารณสุข

มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจำนวน ๒ แห่ง ได้แก่

- ◆ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทองเอน ๑ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๓
- ◆ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทองเอน ๒ (เชียงราก) ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖

๔.๓ อาชญากรรม

- ◆ ลักทรัพย์

๔.๔ ยาเสพติด

- ◆ ยาบ้า
- ◆ สุรา

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

- ◆ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
- ◆ เบี้ยยังชีพผู้พิการ
- ◆ โครงการเคลื่อนที่บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

มีถนนดังนี้

- ◆ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก
- ◆ ถนนลาดยาง
- ◆ ถนนดินลูกรัง
- ◆ มีบริการรถตู้หน้าวัดดงยาง

๕.๒ การไฟฟ้า

- ◆ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

๕.๓ การประปา

- ◆ ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๒๒ แห่ง

๕.๔ โทรศัพท์

- ◆ โทรศัพท์สาธารณะ

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ◆ ที่ทำการไปรษณีย์ อำเภออินทร์บุรี จำนวน ๑ แห่ง

๖ ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

หมู่บ้าน/ชุมชน	พื้นที่ทำนาข้าว (ไร่)	พื้นที่ทำสวน/พืชไร่ (ไร่)	พื้นที่อื่น ๆ (ไร่)	รวม (ไร่)
บ้านตาลเดี่ยวใต้	๗๙๒	๓	๙๗	๘๙๒
บ้านกลาง	๒,๓๐๕	๑๗	๔๗๒	๒,๗๙๔
บ้านกลาง	๓,๘๙๖	๒๓	๒๖๓	๔,๑๘๒
บ้านไผ่ดำ	๒,๒๒๓	๑๘	๔๕๖	๒,๖๙๗
บ้านดอนเต่า	๔,๖๖๐	๒๒	๘๓๘	๕,๕๒๐
บ้านเชียงราก	๗๘๖	๑	๔๗๓	๑,๒๖๐
บ้านล่องกระเบา	๑,๓๘๖	๕๕	๖๙๗	๒,๑๓๘
บ้านคลองโพธิ์ศรี	๒,๒๘๙	๕๒	๖๑๗	๒,๙๕๘
บ้านหนองหลุม	๒,๔๘๔	๕๒	๔๖๒	๒,๙๙๘
บ้านไผ่ล้อม	๒,๖๕๕	๖๐	๗๑๔	๓,๔๒๙
บ้านตาลเดี่ยว	๒,๗๑๐	๓	๒๗๘	๒,๙๙๑
บ้านดงยาง	๒,๖๔๕	๒๗	๑,๓๒๖	๓,๙๙๘
บ้านบึงอ้อ	๓๕๕	๑๓	๓๓๕	๗๐๓
บ้านไผ่ดำ	๙๑	๑๘	๔๙	๑๕๘
บ้านเชียงรากน้อย	๗๑๒	-	๕๗๑	๑,๒๘๓
รวม	๒๙,๙๘๙	๓๖๔	๗,๖๔๘	๓๘,๐๐๑

๖.๒ การประมง

หมู่บ้าน/ชุมชน	บ่อปลา (ไร่)	บ่อกุ้ง (ไร่)	รวม (ไร่)	สัตว์น้ำที่เลี้ยงในกระชัง (ไร่)
บ้านตาลเดี่ยวใต้	-	-	-	-
บ้านกลาง	๒.๕	-	๒.๕	-
บ้านกลาง	๒	-	๒	-
บ้านไผ่ดำ	-	-	-	-
บ้านดอนเต่า	๒๑.๒๕	-	๒๑.๒๕	-
บ้านเชียงราก	๑๓๖.๕	-	๑๓๖.๕	-
บ้านล่องกระเบา	๖๒.๗๕	-	๖๒.๗๕	-
บ้านคลองโพธิ์ศรี	๕	-	๕	-
บ้านหนองหลุม	๐.๗๕	-	๐.๗๕	-
บ้านไผ่ล้อม	๗	-	๗	-
บ้านตาลเดี่ยว	๖.๒๕	-	๖.๒๕	-
บ้านดงยาง	-	-	-	-
บ้านบึงอ้อ	๘.๒๕	-	๘.๒๕	-
บ้านไผ่ดำ	๐.๒๕	-	๐.๒๕	-
บ้านเชียงรากน้อย	๒๔๘.๒๕	-	๒๔๘.๒๕	-
รวม	๕๐๐.๗๕	-	๕๐๐.๗๕	-

๖.๓ การปลั้วตัว

หมู่บ้าน/ชุมชน	โค (ตัว)	กระบือ (ตัว)	สุกร (ตัว)	แพะ (ตัว)	แกะ (ตัว)	เป็ด (ตัว)	ไก่ (ตัว)	ห่าน (ตัว)	นก กระทา (ตัว)	อื่น ๆ (ตัว)	รวม (ตัว)
บ้านตาลเดี่ยวใต้	-	-	๗๕	-	-	๓๕	๑๔๐	-	-	๒	๒๕๒
บ้านกลาง	๕	-	-	-	-	-	๒๐๗,๓๓๕	-	-	๑๓	๒๐๗,๓๕๓
บ้านกลาง	-	-	-	-	-	๗๐	๓๗๒	-	-	-	๔๔๒
บ้านไผ่ดำ	-	-	-	-	-	-	๖๔๕	-	-	-	๖๔๕
บ้านดอนเต่า	-	-	-	-	-	๑๑๐	๑๘๐	-	-	-	๒๙๐
บ้านเชียงราก	-	-	๑๒	๔๒	-	-	๙๘๐	-	-	-	๑,๐๓๔
บ้านล่องกระเบา	-	-	-	-	-	๑๑๕	๕๘๖	-	-	-	๗๐๑
บ้านคลองโพธิ์ศรี	๒๗	-	-	-	-	๑๗๒	๑,๐๖๔	-	-	๒	๑,๒๖๕
บ้านหนองหลุม	-	-	-	-	-	๙๐	๕๙,๗๐๖	-	-	-	๕๙,๗๙๖
บ้านไผ่ล้อม	๕	-	-	-	-	๑๑,๗๐๐	๓๖๕	-	-	-	๑๗,๓๗๐
บ้านตาลเดี่ยว	-	-	-	-	-	๑๘	๕๕๐	-	-	-	๕๖๐
บ้านดงยาง	๓	-	-	-	-	-	๖๔๔	-	-	-	๖๔๗
บ้านบึงอ้อ	๑	-	-	-	-	๖๐	๓๕,๕๘๐	-	-	-	๓๕,๖๔๑
บ้านไผ่ดำ	๙	-	๓,๐๐๐	-	-	๒๙	๑๙๐	-	-	๕	๓,๒๓๓
บ้านเชียงรากน้อย	๔๔	-	๒	-	-	๖,๐๐๐	๑,๑๕๐	-	-	-	๗,๑๙๖
รวม	๙๔	-	๓,๐๘๙	๔๒	-	๒๓,๖๙๙	๓๐๙,๔๘๗	-	-	๒๒	๓๓๖,๔๓๓

๖.๔ การบริการ

- ◆ ร้านตัดผมและเสริมสวย
- ◆ ร้านตัดเย็บเสื้อผ้า
- ◆ ร้านซ่อมรถ
- ◆ ร้านซ่อมคอมพิวเตอร์
- ◆ ร้านถ่ายเอกสาร
- ◆ ปั๊มน้ำมันขนาดเล็ก (ปั๊มหลอด)
- ◆ ร้านอาหาร อาหารตามสั่ง
- ◆ ร้านเซเว่นอีเลฟเว่น
- ◆ ร้านขายของเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ

๖.๕ การท่องเที่ยว

- ◆ การสืบสานวัฒนธรรมไทย-ลาวแจ้ว

๖.๖ อุตสาหกรรม

- ◆ มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก จำนวน ๓ แห่ง
- ◆ โรงปุ๋ย (บ้านทุ่งรวงทอง)

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

กลุ่มอาชีพ

- ◆ กลุ่มผลิตภัณฑ์ใบลาน, ไม้ไผ่ กะลา
- ◆ กลุ่มแม่บ้านหมู่ที่ ๑๒
- ◆ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรอนามัยตาลเดี่ยวใต้

- ◆ กลุ่มองค์การพัฒนาฝีมือบ้านบึงอ้อ
 - ◆ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนขนมหวานบ้านทองเอน
 - ◆ กลุ่มสตรีสหกรณ์ไผ่ดำ
 - ◆ กลุ่มแม่บ้านจักสานงอบ
 - ◆ กลุ่มปลูกพืชผักปลอดสารพิษหมู่ ๙
 - ◆ กลุ่มแม่บ้านเกษตรทองเอน
 - ◆ กลุ่มปลูกข้าวปลอดสารพิษ หมู่ ๗
 - ◆ กลุ่มออมทรัพย์การเกษตร
 - ◆ กลุ่มนวดแผนไทย หมู่ ๑๑
 - ◆ กลุ่มองค์กรสตรี
- การพาณิชย์
- ◆ โรงสีขนาดเล็ก
 - ◆ โรงงานคัดแยกพลาสติก
 - ◆ โรงอิฐ
 - ◆ ฟาร์มหมู
 - ◆ ฟาร์มไก่

๖.๘ แรงงาน

คนไทย ต่างด้าว

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

หมู่ ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนประชากร		รวม (คน)
			ชาย (คน)	หญิง (คน)	
๑	บ้านตาลเดี่ยวใต้	๒๑๓	๒๗๒	๒๙๖	๕๖๘
๒	บ้านกลาง	๒๒๔	๓๒๕	๓๑๗	๖๔๒
๓	บ้านกลาง	๑๙๙	๓๐๘	๓๓๒	๖๔๐
๔	บ้านไผ่ดำ	๑๒๗	๑๙๙	๒๒๔	๔๒๓
๕	บ้านดอนเต่า	๘๖	๑๔๒	๑๖๐	๓๐๒
๖	บ้านเชียงราก	๒๓๓	๓๙๓	๔๒๐	๘๑๓
๗	บ้านล่องกระเบา	๙๖	๑๔๗	๑๖๗	๓๑๔
๘	บ้านคลองโพธิ์ศรี	๑๓๕	๑๘๗	๒๓๙	๔๒๖
๙	บ้านหนองหลุม	๑๓๘	๒๐๕	๒๑๔	๔๑๙
๑๐	บ้านไผ่ล้อม	๑๙๐	๒๘๓	๓๐๗	๕๙๐
๑๑	บ้านตาลเดี่ยว	๑๘๓	๒๙๓	๓๐๕	๕๙๘
๑๒	บ้านดงยาง	๒๐๐	๒๒๐	๒๖๗	๔๘๗
๑๓	บ้านบึงอ้อ	๑๕๐	๑๖๗	๑๙๐	๓๕๗
๑๔	บ้านไผ่ดำ ๒	๑๕๘	๒๖๒	๒๖๔	๕๒๖
๑๕	บ้านเชียงรากน้อย	๑๙๔	๓๔๕	๓๓๑	๖๗๖
	รวม	๒,๕๒๖	๓,๗๔๘	๔,๐๓๓	๗,๗๘๑

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

- ◆ จำนวนนาทั้งหมด ๒๙,๙๘๙ ไร่
- ◆ จำนวนสวนทั้งหมด ๒๐๗ ไร่
- ◆ จำนวนไร่ทั้งหมด ๗,๖๔๘ ไร่ (พืชไร่อื่น ๆ)

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

หนองและบึง

- ◆ หนองกระยางโทน เนื้อที่ ๒ ไร่ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๕
- ◆ หนองฟาร์ม เนื้อที่ ๕ ไร่ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๕
- ◆ หนองระหาน เนื้อที่ ๑๒๘ ไร่ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๘, ๙
- ◆ หนองหนอง เนื้อที่ ๑๑ ไร่ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑๐
- ◆ หนองหลุม เนื้อที่ ๑๐ ไร่ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๙
- ◆ หนองบอน ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๙, ๑๐
- ◆ หนองมดตะนอย เนื้อที่ ๖ ไร่ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑๑
- ◆ บึงอ้อ เนื้อที่ ๓๑๕ ไร่ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑๓ และตำบลน้ำตาล

คลอง

- ◆ คลองเชียงรากน้อย ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๖, ๑๕
- ◆ คลองลำโพธิ์ศรี ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๘, ๙
- ◆ คลองลำโพธิ์ชัย ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๕

คลองชลประทาน

- ◆ คลองชลประทานสามชัย ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๒, ๑๔
- ◆ คลองชลประทาน หนึ่งชัย - หนึ่งขวา ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๒, ๑๓
- ◆ คลองชัยนาท - ป่าสักสาม ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๕
- ◆ คลองชลประทานหนึ่งขวา - แก้วขวา ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๘, ๙
- ◆ คลองชลประทานสองขวา - แก้วขวา ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๕

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ หรือน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค

- ◆ ประปาสวนภูมิภาค
- ◆ ประปาหมู่บ้าน

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ชาวตำบลทองเอนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ มีวัดทั้งหมด ๘ แห่ง ได้แก่

- ◆ วัดคลองโพธิ์ศรี
- ◆ วัดเชียงราก
- ◆ วัดล่องกระเบา
- ◆ วัดพระพรางค์สามยอด (วัดใหม่)
- ◆ วัดดงยาง
- ◆ วัดเช่าสิงห์
- ◆ วัดกลาง
- ◆ วัดไผ่ดำ

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ชาวตำบลทองเอนส่วนใหญ่มีเชื้อสายลาวแก้ว งานประเพณีคืองานประเพณีไทย-ลาวแก้ว และงานประเพณีอื่น ๆ เช่นประเพณีสงกรานต์ จะจัดงานรดน้ำขอพรผู้สูงอายุ งานประเพณีลอยกระทง งานประเพณีแข่งเรือ

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นคือภาษาลาวแก้ว

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ปลาร้า ปลาสาม

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

◆ หนองน้ำ จำนวน ๗ หนอง

◆ บึง จำนวน ๑ บึง

◆ ลำคลอง จำนวน ๓ คลอง

◆ คลองชลประทาน จำนวน ๕ คลอง

๙.๒ ป่าไม้

เป็นป่าผสม ไม้ทั่ว ๆ ไป

๙.๓ ภูเขา

-ไม่มี-

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

คุณภาพดิน ดินร่วนปนทราย

คุณภาพน้ำ น้ำจืด

คุณภาพป่าไม้ เป็นป่าผสมไม้ทั่ว ๆ ไป

๑๐. อื่น ๆ

สภาพทั่วไปของพื้นที่ตำบลทองเอน เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม

ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ ในปีงบประมาณ

พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์พัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้แผนพัฒนาที่จัดทำขึ้น เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน นับวันยังมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ทำให้การใช้จ่ายงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ต้องเป็นไปอย่างรอบคอบ ซึ่งงบประมาณที่ได้ดำเนินการไปแล้วต้องเกิดประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากที่สุด โดยมีการติดตามและประเมินผลโครงการที่ได้ดำเนินการทุกโครงการไปว่าเกิดประโยชน์กับประชาชนมากน้อยเพียงใด มีความคุ้มค่ากับงบประมาณที่ลงทุนไปหรือไม่

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน อยู่ภายใต้หลักการวิเคราะห์งบประมาณ วิเคราะห์ศักยภาพขององค์กร เพื่อให้การจัดสรรบริการสาธารณะเป็นไปอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม และมีความเป็นไปได้ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาแต่ละด้านที่ได้ดำเนินการ

~ ৩৪ ~

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ

ผลการพัฒนาท้องถิ่นในรอบปีที่ผ่านมา ตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ ในด้านต่าง ๆ นั้น การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอนมีข้อจำกัดหลายประการ โดยเฉพาะด้านงบประมาณ และงบบุคลากร บางครั้งไม่ทันกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น จึงไม่สามารถดำเนินการได้ครบทุกโครงการ โดยในแผนพัฒนาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ มีการวางแผนพัฒนาไว้จำนวน ๒๕๙ โครงการ แต่สามารถดำเนินการได้โดยใช้งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอนจำนวนทั้งสิ้น ๑๑๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๙๕

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติเชิงคุณภาพ

ผลการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลทองเอนตามแผนพัฒนาสามปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ ซึ่งส่งผลการเนินงานการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ผลการดำเนินงานด้านสังคม

- สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ
- อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชน
- การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์

ผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

- สนับสนุนกลุ่มเกษตรกร
- ส่งเสริมการดำเนินงานของประชาชนตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ปรับปรุง/ซ่อมแซม/และก่อสร้างถนนภายในตำบล
- วางท่อระบายน้ำ
- ก่อสร้างสะพาน
- ขุดลอกคู คลองภายในตำบล
- ปรับปรุง/ซ่อม/สร้างระบบไฟฟ้า
- ปรับปรุง/ซ่อม/สร้างระบบประปา

ผลการดำเนินงานด้านสาธารณสุข

- รณรงค์และป้องกันโรคไข้เลือดออก
- อุดหนุนงานสาธารณสุขมูลฐาน
- อุดหนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับตำบล

ผลการดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- การจัดงานประเพณี กิจกรรมทางศาสนาและประเพณีท้องถิ่น
- สนับสนุนงบประมาณอาหารเสริม(นม) อาหารเช้ากลางวันแก่เด็กนักเรียน
- ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดงานสำคัญของทางราชการ
- การจัดซื้อหนังสือให้ห้องสมุดโรงเรียน
- การจัดการแข่งขันกีฬา

ผลการดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-การจัดเก็บขยะมูลฝอยภายในตำบล

-การปลูกต้นไม้ภายในตำบล

ผลการดำเนินงานด้านการเมืองการบริหาร

-จัดส่งบุคลากรเข้ารับการศึกษอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ

-จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน

-เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการปฏิบัติงาน

-อุดหนุนศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

๑. ทำให้เกิดการพัฒนาศาสนาตำบลทองเอนในด้านต่าง ๆ

๒. ทำให้รู้ถึงจุดแข็งจุดอ่อนภายในตำบลทองเอน

๓. ทำให้รู้ทราบถึงปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติงาน

๔. ทำให้เกิดแรงกระตุ้นและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตำบลต่อไป

๕. ทำให้เกิดความเข้มแข็งขององค์กร

๖. ทำให้เกิดความรักความสามัคคี

๒.๒ ผลกระทบ

๑. ผลกระทบทางด้านสภาพแวดล้อม

๒. ผลกระทบทางด้านขวัญและกำลังใจ

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข ปีงบประมาณ

พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

ข้อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
1.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1.ถนนเพื่อการลำเลียงผลการผลิตทางการเกษตรไม่เพียงพอทำให้การลำเลียงผลผลิตไม่สะดวกล่าช้า	ทุกหมู่บ้าน	-การเกษตรยังเป็นพื้นฐานหลักทาง เศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งหากระบบเศรษฐกิจจะดีบรากหมู่บ้านมีความแข็งแกร่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศแข็งแกร่ง -การพัฒนากระบวนการขนส่งการลำเลียงผลผลิตจะช่วยให้ ผลผลิตออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และทันต่อความต้องการของผู้บริโภค
	2.เส้นทางการคมนาคมระหว่างหมู่บ้านหรือระหว่างสถานที่ราชการที่สำคัญไม่สะดวกในการติดต่อเพื่อรับบริการจากหน่วยงานนั้นๆ	ทุกหมู่บ้าน	-การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ท้องถิ่นเป็นหน่วยราชการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น ประชาชนจะมารับบริการมากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาเส้นทางการคมนาคมให้มีความสะดวก
	3.ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่เพียงพอ โดยเฉพาะใน ฤดูแล้งจะรุนแรงมาก	หมู่บ้านที่ยังไม่มีระบบประปา	-น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต ท้องถิ่นต้องดูแลจัดหาให้เพียงพอ
	4.ระบบไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึงโดย เฉพาะครัวเรือนที่ตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้าน และไฟฟ้าเข้าไม่ถึง	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบพลังงานทดแทน จะมีบทบาทสำคัญในอนาคต โดยเฉพาะไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์จะสามารถแก้ปัญหาสำหรับพื้นที่ห่างไกลคู่สายไฟฟ้า
	5.ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอ สำหรับจุดที่มีจำเป็นต้องติดตั้ง	ทุกหมู่บ้าน	-ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนับวันยิ่งรุนแรงขึ้น การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจะสามารถลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง
2.ปัญหาด้านแหล่งน้ำ	1.ขาดระบบบริหารจัดการน้ำที่ดีเนื่องจากในฤดูน้ำหลากจะเกิดปัญหาน้ำท่วมเสมอ และในฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรง	ทุกหมู่บ้าน	-การสร้างระบบบริหารจัดการน้ำ ถือว่าเป็นการเตรียมรับมือกับปัญหาน้ำท่วมหรือขาดแคลนน้ำได้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กักเก็บน้ำ การสร้างระบบชลประทาน การสร้างระบบระบายน้ำ
	2.การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่คุ้มค่า แหล่งน้ำนั้นมีประโยชน์มากกว่าเพื่อการเกษตร การอุปโภค บริโภค หากแต่ยังสามารถสร้างอาชีพ สร้างรายได้และประโยชน์ในด้านต่างๆนานาับประการ	ทุกหมู่บ้าน	-การพัฒนาและใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ จะช่วยให้ชุมชนรู้จักวิธีการหารายได้ พึ่งตนเองพึ่งทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะเป็นทางออกที่สำคัญของโลกในอนาคต
3.ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน	1.ประชาชนมีความยากจนมีภาระหนี้สินจำนวนมาก เนื่องจากยังขาดการวางแผนการประกอบอาชีพที่ดี	ทุกหมู่บ้าน	-ความเจริญของโลกทำให้ชีวิต ประ จำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม

	2.ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูการทำ การเกษตร ไม่มีอาชีพที่แน่นอน ทำให้ขาด โอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับ ครัวเรือน หรือชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	-สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่ เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
	3.การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนับว่าเป็นพลังสำคัญในระบบ เศรษฐกิจของชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้ สามารถ แข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่า ทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และผลผลิต
	4.การขาดเงินทุนประกอบอาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในฐานะที่ยากจน การลงทุนประกอบอาชีพยังขาดแคลนทุน ทรัพย์	ทุกหมู่บ้าน	-การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานราก เข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็ง และยั่งยืน
	5.การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจัง ของ ประชาชนในพื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือ สนใจกับโครงการช่วยเหลือของภาครัฐทำให้ โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบ ความสำเร็จ	ทุกหมู่บ้าน	-โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะ ประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับ ความร่วมมือ ร่วมใจ ทศนคติของแต่ละชุมชน
4.ปัญหาด้าน สาธารณสุขและสังคม	1.ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจ ในการป้องกันโรคระบาดต่างๆ ทำให้ยาก แก่การป้องกัน	ทุกหมู่บ้าน	-ความเจริญของโลกทำให้ชีวิต ประ จำวัน เปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่ รอดในสังคม
	2.ประชาชนยังขาดความสนใจใน การ รักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขอนามัย	ทุกหมู่บ้าน	-สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่ เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
	3.ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับ การดูแล ทำให้ต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยความ ยากลำบาก	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยว มากขึ้น สภาวะทางเศรษฐกิจในปัจจุบันให้แต่ ละคนมุ่งเอาตัวรอด และเห็นแก่ตัว
	4.การแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงมีอยู่ ในสังคม เนื่องจากขาดความต่อเนื่องใน การปราบปรามและป้องกันปัญหา	ทุกหมู่บ้าน	-มีการพัฒนาวิธีการขนส่งยาเสพติดรูปแบบ ใหม่ ทำให้ยากแก่การป้องกันและสกัดกั้น วิธีที่ จะบรรเทาปัญหาได้ก็คือการสร้างภูมิคุ้มกัน ทางสังคม โดยเน้นที่สถาบันครอบครัว
	5.การทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น มีความ รุนแรงมากขึ้นทุกวัน เนื่องจากค่านิยม การเลียนแบบ ที่ผิดๆ การส่งเสริมให้ สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็งจะ บรรเทาปัญหานี้ได้	ทุกหมู่บ้าน	-โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะ ประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับ ความร่วมมือ ร่วมใจ ทศนคติของแต่ละชุมชน
	6.ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติเป็นปัญหา ที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ ชีวิต และทรัพย์สิน นับวันจะยิ่งรุนแรงขึ้น การ เตรียมความพร้อมเสมอ จะช่วยลดความ สูญเสียลงได้ในระดับหนึ่ง	ทุกหมู่บ้าน	-ปรากฏการณ์เอลนีโญ ทำให้สภาวะอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติ ที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ

5.ปัญหาทางการศึกษา การศาสนา วัฒนธรรม ท้องถิ่น การกีฬาและ นันทนาการ	1.การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ยังขาด สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่ทันสมัย และ เหมาะสมกับการพัฒนาการในวัยนี้	ทุกหมู่บ้าน	-สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นและ สำคัญต่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ว่าจะมี ความรู้ก้าวไกล เท้าทันต่อโลกเพียงใด
	2.ประชาชนยังขาดแหล่งเรียนรู้ที่เป็น การศึกษาตามอัธยาศัย หรือการศึกษา นอกระบบ ทำให้ยังมีความรู้ที่ล้าหลัง ไม่ ทันเหตุการณ์บ้านเมือง	ทุกหมู่บ้าน	-การศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด การศึกษานอกระบบ จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้าง กระบวนการคิดและการเรียนรู้ในชุมชน ทำให้ เกิดการค้นพบศักยภาพของตนเอง
	3.การเสื่อมศีลธรรมทางศาสนาของคนทำ ให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งผลให้เกิด ปัญหาสังคมหลายเรื่องตามมา	ทุกหมู่บ้าน	-วัตถุนิยมเข้ามามีครอบงำสังคม ทำให้เกิด ความวุ่นวายในสังคม สมควรที่จะส่งเสริมให้ เกิดศีลธรรมโดยใช่ ศาสนาเป็นเครื่องยึด เหนี่ยว จิตใจ
	4. วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม ภูมิปัญญา ชาวบ้าน เริ่มสูญหาย เนื่องจากไม่ได้รับ ความสนใจ จากเยาวชนรุ่นหลัง	ทุกหมู่บ้าน	-วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณจนเป็น เอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นจะสูญหายไปหาก ไม่มีการดำรงรักษาไว้
	5.ประชาชนในพื้นที่ขาดการตื่นตัว ในการ เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ	ทุกหมู่บ้าน	-การกีฬาจะพัฒนาเข้าสู่ระบบอาชีพมากขึ้น การเล่นกีฬาในอนาคตจะสามารถยึดเป็น อาชีพได้หรือ การกีฬาจะสามารถสร้างสุขภาพ ที่ดีให้เกิดขึ้นได้ จึงสมควรที่จะมีการสนับสนุน การเล่นกีฬาในทุกรูปแบบ
6.ปัญหาด้านการเมือง การบริหารและการ พัฒนาบุคลากรท้องถิ่น	1.ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้ กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองยัง อ่อนแอ	ทุกหมู่บ้าน	-การปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการ ปกครองโดยประชาชน เพื่อ ประชาชน ดังนั้น การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเมืองการ ปกครองจะทำให้สังคมเกิดความสมดุล
	2.ประชาชนยังขาดความสนใจ ในด้านการ มีส่วนร่วม ด้านการเมืองการ ปกครอง และการบริหารหรือพัฒนาท้องถิ่นทำให้ การดำเนินการเป็นเพียงการแก้ไขปัญหา ของบุคคลบางกลุ่ม	ทุกหมู่บ้าน	-การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือ การ วางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นใน อนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความ ร่วมมือ จากทุกฝ่าย
	3.ประชาชนไม่เข้าใจระบบบริหาร งาน ของ อบต.ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการ ติดต่อ ประสานงาน อยู่บ่อยครั้ง	ทุกหมู่บ้าน	-อบต.เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับ ประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการ สร้างความเข้ากับประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ
	4.ข้าราชการหรือพนักงาน ต้องปรับปรุง กระบวนการทำงาน ให้สามารถตอบสนอง ความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุด มากกว่าที่เป็นอยู่	พนักงานส่วน ตำบลหรือ พนักงานจ้าง	-การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา ของผู้รับบริการ ดังนั้น การข้าราชการ ผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี
	5.ระบบบริหารจัดการของภาครัฐยังมี กฎระเบียบที่มาก ทำให้การให้บริการ ประชาชนยังขาดความคล่องตัว และมี ขั้นตอนมาก	พนักงานส่วน ตำบลหรือ พนักงานจ้าง	-การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การทำ ความเข้าใจให้กับประชาชน ในพื้นที่ได้ทราบ ถึงบทบาทและวิธี การบริหารงาน วิธีการ ทำงาน ของ

ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

◆ วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์ชาติ

๑) **ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง** มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ และช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย โดยมีกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลัก และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้ง สู่แนวระนาบมากขึ้น

๒) **ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนากฎเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน ได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและธุรกิจเอกชน โดยมีกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและ เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๓) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาล โดยมีกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- การปรับปรุงโครงสร้างบทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- การปรับปรุงกฎหมายระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- การปรับปรุงบริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ

๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และ กรอบหลักการของการวางแผนที่เชื่อมั่นและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็น ศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืนโดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาใน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมี ความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้าง สังคมสูงวัย
อย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
(Socio- Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และ การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

๑. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้าน การลงทุนใน การวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้ง สนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดัน งานวิจัยและ พัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สิน ทางปัญญา

๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงาน ให้มีทักษะ ความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคม อาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการ เรียนรู้ ขั้่นพินฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมี ความยืดหยุ่นใน การเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพินที่การผลิต เพื่อให้แรงงาน สามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขา การผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการใน ภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบ คุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่ เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและ ดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการ และอุตสาหกรรมดิจิทัล

๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศพัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรือ อิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วน อากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับ

ศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้ง

ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบ

พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศและเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ การเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุน ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดใหม่พัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นใหม่ทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรมวัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability) (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจาก

ภาคเอกชนในการจัดการศึกษา (๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ (๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุข

ภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วน ตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนา นวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดันพรบ.

ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมืองเตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนา ระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบูรณาการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษให้มีความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อม และสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถ ปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain /Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทาง อากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการ คัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่ วิฤฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของชนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุ ภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความ ร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับ การป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการ ลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจ ต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัย พิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วน สามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริต คอรัปชั่นและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจ ภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มี ความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้าน เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒

ทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒

๑. การรักษาความมั่นคงทางอาหาร โดยการดูแลรักษาสถานทรัพยากรการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ที่ดินและแหล่งน้ำ กำหนดการใช้ที่ดินตามสมรรถนะของดิน และกำหนดมาตรการคุ้มครองป้องกันการรุกร้าพื้นที่ทำการเกษตรของโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชน
๒. สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์หลักในพื้นที่ ด้วยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรและภูมิปัญญาชาวบ้านที่เป็นที่ต้องการของตลาด พัฒนาการบรรจุภัณฑ์และการตลาดใหม่
๓. ส่งเสริมพัฒนาการใช้ประโยชน์วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรและอุตสาหกรรม สร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือใช้จากการผลิต เช่น มูลสัตว์ ฟางข้าว เพื่อทำเป็นพลังงานทดแทน อาทิ การหมักก๊าซในครัวเรือนใช้ในการแปรรูปการเกษตรและอุตสาหกรรม
๔. พัฒนาเป็นฐานการผลิตอาหารส่งออก ประเภทยูพิช พืชไร่และปศุสัตว์ ให้ตรงกับความต้องการของตลาด โดยนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนาและเพิ่มคุณภาพสินค้า
๕. พัฒนาระบบมาตรฐานสินค้าเกษตรและความปลอดภัยของอาหาร โดยพัฒนากระบวนการผลิตเข้าสู่ระบบ Good Agricultural Practice (GAP) และ Good Manufacturing Practice (GMP) ด้วยการส่งเสริมกิจกรรมการเกษตรที่รักษาระบบนิเวศ เช่น เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย สารพิษรวมทั้งกระบวนการแปรรูปสินค้าการเกษตร
๖. พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยพัฒนากระบวนการบริการให้เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับแหล่งผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาทางท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาและสนับสนุนแหล่งที่พักลักษณะโฮมโฮมสเตย์ในจุดท่องเที่ยว
๗. พัฒนาเส้นทางการขนส่งตลอดลำน้ำ และจุดกระจายสินค้า โดยเร่งพัฒนาและฟื้นฟูเส้นทางการขนส่งทางน้ำให้สามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดทั้งปี รวมทั้งพัฒนาเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการขนส่งสินค้าทางน้ำ

แผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี

วิสัยทัศน์ของจังหวัดสิงห์บุรี

“เมืองเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”

ยุทธศาสตร์จังหวัดสิงห์บุรี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยแบบครบวงจร

กลยุทธ์

๑.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและกลุ่มองค์กรเกษตร โดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตรและบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

๑.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

๑.๔ พัฒนาช่องทางการจัดจำหน่ายและการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย

๑.๕ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาศักยภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

- ๒.๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เป็นแบบมืออาชีพ
- ๒.๒ พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว
- ๒.๓ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดเชิงรุก สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวจากทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

กลยุทธ์

- ๓.๑ สนับสนุนให้ประชาชนมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาวะที่ดี และดูแลผู้เปราะบาง
- ๓.๒ พัฒนาระบบการรักษาความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๓.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และพลังงาน
- ๓.๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสาธารณะ
- ๓.๕ พัฒนาสถานศึกษา แหล่งเรียนรู้ และศาสนาสถาน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทรงคุณค่าของชุมชน
- ๓.๖ พัฒนาอาชีพและสร้างความมั่นคงด้านรายได้ แก่แรงงานนอกภาคเกษตร

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร มีแนวทางการพัฒนาดังนี้

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการผลิต และแปรรูปสินค้าทางการเกษตรและอาหารปลอดภัย
๒. ส่งเสริมการทำการเกษตรให้มีมาตรฐานและปลอดภัย
๓. ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และองค์ความรู้แก่เกษตรกร
๔. ส่งเสริมศักยภาพเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่นในด้านการเกษตร
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและระบบบริหารจัดการน้ำ
๖. พัฒนาส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนาและวัฒนธรรม มีแนวทางการพัฒนาดังนี้

๑. พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
๒. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
๓. พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว
๔. สร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการสร้างงานสร้างอาชีพ และรายได้จากการท่องเที่ยว
๖. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมประเพณี และข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจ มีแนวทางการพัฒนาดังนี้

๑. แก้ไขปัญหาความยากจนโดยใช้แนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง และเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง”
๒. พัฒนาส่งเสริมอาชีพตามศักยภาพของชุมชนและท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมศักยภาพกลุ่มอาชีพ ผู้นำกลุ่มอาชีพ ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในด้านการอาชีพ
๔. จัดให้มีและพัฒนาศูนย์แสดงสินค้าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ในระดับจังหวัดและชุมชน

๕. ส่งเสริมการใช้ความรู้สมัยใหม่/เทคโนโลยีควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ มีแนวทางการพัฒนาดังนี้

๑. จัดให้มีและพัฒนาโครงข่ายเส้นทางคมนาคมสายหลัก อย่างเป็นระบบและทั่วถึงพร้อมปรับปรุงบำรุงรักษาถนนตามภารกิจถ่ายโอนให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์
๒. ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า และท่อระบายน้ำให้มีมาตรฐาน
๓. จัดให้มีซ่อมบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและประปาสาธารณะ
๔. จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคให้กับชุมชนอย่างเป็นระบบและทั่วถึง
๕. บำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร
๖. การป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต แนวทางการพัฒนาดังนี้

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับ
๒. ส่งเสริมสนับสนุนด้านสังคมสงเคราะห์แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
๓. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง
๔. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬา การสาธารณสุข และนันทนาการแก่ประชาชน
๕. ส่งเสริมและบูรณาการการดำเนินงานด้านความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำผังเมืองรวม และผังชุมชนจังหวัดสิงห์บุรีตามภารกิจที่มีการถ่ายโอนหรือรับผิดชอบ
๒. บำรุงรักษาสภาพแวดล้อมลำน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ
๓. ก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุงสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ
๔. จัดทำแนวเขื่อนป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่เสี่ยงภัย
๕. การบริหารจัดการขยะและพื้นที่เสี่ยงภัย
๖. ปลุกจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. พื้นฟูทรัพยากรดิน และการพังทลายของดิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ มีแนวทางการพัฒนาดังนี้

๑. พัฒนาระบบบริหารองค์กรตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
๒. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ
๓. การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร
๔. พัฒนาเครือข่ายในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน ประชาคมในด้านการพัฒนาท้องถิ่น
๕. พัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัย

๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน

๒.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)

“ทองเอน สามัคคี เกษตรมีชลประทานทั่วถึง องค์กรต้องเป็นที่พึ่งของประชาชน”

พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมพัฒนาคนในท้องถิ่นและบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลทองเอนโดยการสร้างกระบวนการเรียนรู้และเพิ่มพูนทุนทางปัญญาทั้งด้านวิชาการและจริยธรรมเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. ส่งเสริมและพัฒนารายได้แก่คนในท้องถิ่น ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อให้คนในท้องถิ่นกินดีอยู่ดี
๓. ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีไทย-ลาวแจ้ว ฯลฯ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
๔. ส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน โดยพัฒนาทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นและเป็นและเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างบูรณาการให้สอดคล้องกับยุคโลกาภิวัตน์

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๗ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการผลิต และแปรรูปสินค้าทางการเกษตรและอาหารปลอดภัย
๒. ส่งเสริมการทำการเกษตรให้มีมาตรฐานและปลอดภัย
๓. ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และองค์ความรู้แก่เกษตรกร
๔. ส่งเสริมศักยภาพเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่นในด้านการเกษตร
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและระบบการบริหารจัดการน้ำ
๖. พัฒนาส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
๓. พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว
๔. สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการสร้างงานสร้างอาชีพ และรายได้จากการท่องเที่ยว
๖. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม ประเพณี และข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของ ตำบลทองเอน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑. แก้ไขปัญหาความยากจนโดยใช้แนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง”
๒. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพตามศักยภาพของชุมชนและท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมศักยภาพกลุ่มอาชีพ ผู้นำกลุ่มอาชีพ ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในด้านการอาชีพ
๔. จัดให้มีและพัฒนาศูนย์แสดงสินค้าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ในชุมชน
๕. ส่งเสริมการใช้ความรู้สมัยใหม่/เทคโนโลยีควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ

แนวทางการพัฒนา

๑. จัดให้มีและพัฒนาโครงข่ายเส้นทางคมนาคมสายหลัก อย่างเป็นระบบและทั่วถึงพร้อมปรับปรุงบำรุงรักษาถนนตามภารกิจถ่ายโอนให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์
๒. ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า และท่อระบายน้ำให้มีมาตรฐาน
๓. จัดให้มีซ่อมบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและประปาสาธารณะ
๔. จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคให้กับชุมชนอย่างเป็นระบบและทั่วถึง
๕. เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน
๖. การพัฒนาบำรุงรักษาพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและการเกษตร การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับ
๒. ส่งเสริมสนับสนุนด้านสังคมสงเคราะห์แก่เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
๓. สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๕. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬา การสาธารณสุข และนันทนาการ ให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง
๖. ส่งเสริมและบูรณาการการดำเนินงานด้านความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๗. ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและสังคมน่าอยู่
๘. การพัฒนาครอบครัวอบอุ่น ครอบครัวแข็งแรง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. บำรุงรักษาสภาพแวดล้อมลำน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ
๒. ปลุกจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. การบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลและจัดระบบน้ำเสีย
๔. ฟื้นฟูทรัพยากรดินและป้องกันการพังทลายของดิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ
๒. การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร
๓. การพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัย
๔. พัฒนาด้านการเลือกตั้ง

๒.๓ เป้าประสงค์ (Goal)

๑. เพื่อให้การคมนาคม ทางบก มีความสะดวกรวดเร็ว

๒. เพื่อให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีงานทำ สุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ปราศจากโรค
๓. เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ที่พอเพียง
๔. เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพ
๕. เพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษา มีกิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
๖. เพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๗. เพื่อให้เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสได้รับการเอาใจใส่ ความเป็นอยู่ที่ดีตามสมควร
๘. เพื่อบำรุงและรักษาสีงแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. กรณีโครงการด้านการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านพัฒนาการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านพัฒนาการเมืองการบริหารและการจัดการ และด้านการพัฒนาการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๒. กรณีโครงการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสาธารณะ วัดคุณภาพงานจากการที่คณะกรรมการตรวจรับงาน โดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑.การพัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร	ส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตรอย่างยั่งยืน
๒.การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม	ส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน
๓.การพัฒนาเศรษฐกิจ	ส่งเสริมและสนับสนุนด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนในตำบลทองเอน มีรายได้เพิ่มขึ้น ชุมชนเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้
๔.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสาธารณะ	จัดให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน จัดระบบการบริการสาธารณะให้ครบถ้วน
๕.การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต	ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนให้มีความอยู่ดี กินดี
๖.การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗.พัฒนาระบบบริหารและการจัดการ	ส่งเสริมพัฒนาระบบบริหารและจัดการองค์กรตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร

- กลยุทธ์ พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรและผลิตทางการเกษตร
- ๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม
 - กลยุทธ์ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม
- ๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจ
 - กลยุทธ์ พัฒนาเศรษฐกิจ
- ๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสาธารณะ
 - กลยุทธ์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสาธารณะ
- ๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
 - กลยุทธ์ พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
- ๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - กลยุทธ์ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๗. ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ
 - กลยุทธ์ พัฒนาระบบบริหารและการจัดการ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอนที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๗ ยุทธศาสตร์และ ๗ กลยุทธ์ดังนี้

- ๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลิตทางการเกษตร
 - ๑.๑ กลยุทธ์ พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรและผลิตทางการเกษตร
- ๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม
 - ๒.๑ กลยุทธ์ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม
- ๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจ
 - ๓.๑ กลยุทธ์ พัฒนาเศรษฐกิจ
- ๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสาธารณะ
 - ๔.๑ กลยุทธ์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสาธารณะ
- ๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
 - ๕.๑ กลยุทธ์ พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
- ๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๖.๑ กลยุทธ์ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๗. ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ
 - ๗.๑ กลยุทธ์ พัฒนาระบบบริหารและการจัดการ

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวม ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน มุ่งพัฒนา ๗ ด้าน ได้แก่การพัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลิตทางการเกษตร, การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม, การพัฒนาเศรษฐกิจ, การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสาธารณะ, การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต, การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและด้านการพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT) ขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน

จุดแข็ง (Strengths)

๑. มีทุนทางสังคม มีความเป็นพี่น้อง ภูมิปัญญาชาวบ้าน ผู้รู้ด้านต่างๆ วัฒนธรรม ประเพณี และทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ สามารถพัฒนาและใช้ให้เกิดประโยชน์มากขึ้น
๒. ที่ตั้งของตำบลมีขนาดใหญ่ติดกับถนนสายเอเชียเป็นพื้นที่ราบ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาพื้นที่เป็นชุมชนเมือง และสามารถขยายในด้านอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม ผลผลิตทางการเกษตร การคมนาคมขนส่งสะดวก ไม่ห่างไกลจากกรุงเทพฯ ท่าเรือการพาณิชย์ สนามบินพาณิชย์มากขึ้น
๓. ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑ คณะ ผู้นำอาสา
๔. พัฒนาชุมชนที่มีคุณสมบัติ องค์การสตรี จำนวน ๑๑ คณะ ส่วนใหญ่รวมตัวกันได้อย่างเป็นเอกภาพ มีความสามัคคี
๕. มีสภาพพื้นที่เอื้ออำนวยแก่การเพาะปลูกประกอบอาชีพเกษตรกรรมและการเลี้ยงสัตว์
๖. มีวัตถุดิบและผลผลิตทางการเกษตรอย่างเพียงพอ สามารถเอื้ออำนวยในการพัฒนาด้านเกษตรกรรม และพาณิชย์
๗. เป็นสังคมเอื้ออาทร
๘. ระบบพัฒนาในตำบลมีศูนย์ราชการตำบลที่มีข้อมูลและการติดต่อสื่อสารอย่างดียเยี่ยม

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ประชาชนส่วนใหญ่ขาดความร่วมมืออย่างจริงจังและไม่ให้ความสำคัญในการประชาคมหมู่บ้าน
๒. ประชาชนจำนวนมากมีภาระหนี้สินมากด้านอุปโภค-บริโภค ในสิ่งที่ฟุ่มเฟือยตามกระแสนิยม
๓. ประชาชนไม่นิยมปลูกพืชสวนครัว และเกษตรกรไม่ใช้ปุ๋ยชีวภาพในครัวเรือนเพื่อลดต้นทุนและรายจ่ายด้านผลิการเกษตร
๔. ขาดการวิจัยและวิชาการที่ถูกต้องในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
๕. ขาดแหล่งธุรกิจและพาณิชย์กรรม
๖. พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวภายในตำบล ยังขาดการบริหารจัดการในการพัฒนาพื้นที่และการประชาสัมพันธ์ที่เป็นระบบ
๗. ประชาชนในพื้นที่ไม่เห็นความสำคัญด้านการรักษาความสะอาดในการบริหารจัดการขยะในชุมชน

โอกาส (Opportunity)

๑. การปฏิรูประบบราชการใหม่ ที่เน้นผลสัมฤทธิ์ของงานและผู้รับบริการเป็นหลักโดยปรับปรุงระบบการจัดการบุคลากร เทคโนโลยี ระบบบริการ และงบประมาณ ทำให้การบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพและบรรลุสำเร็จในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น
๒. ทิศทางการพัฒนาประเทศ และนโยบายรัฐบาล กำหนดให้ใช้พื้นที่ชุมชนเป็นตัวหลักในการพัฒนา
๓. นโยบายของรัฐบาล ในด้านปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ปัญหาผู้มีอิทธิพล ทำให้ส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมระดับรากหญ้า ให้มีความเข้มแข็ง
๔. การบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ (CEO) ภายใต้การทำงานร่วมกันทุกส่วนราชการ

ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน บนพื้นฐานศักยภาพและความต้องการของจังหวัด มีการบริหารงานที่สั่งการได้รวดเร็ว

อุปสรรค (Treat)

๑. อาชีพของประชาชนส่วนใหญ่ทำการเกษตร รายได้หลักมาจากการขายผลิตผลการเกษตร ทำให้รายได้ของประชาชนในตำบลไม่แน่นอน เพราะราคาสินค้าทางการเกษตรในบางครั้งตกต่ำ
๒. ภัยธรรมชาติ ภูมิอากาศ มีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความแห้งแล้ง เกิดน้ำท่วมในฤดูฝน ส่งผลกระทบต่อการผลิตพืชผลทางการเกษตร
๓. การกำหนดราคาสินค้าทางการเกษตร ขึ้นอยู่กับกลไกจากตลาดภายนอก ส่งผลทำให้ราคาในการจำหน่ายผลผลิตตกต่ำ

จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของศักยภาพในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลทองเอนสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น โดยเน้นการพัฒนาในด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านสาธารณสุข ตลอดจนด้านการบริหารการจัดการ ซึ่งทุกภาคส่วนจะต้องร่วมมือสนับสนุนร่วมแก้ปัญหา โดยมีเป้าหมายคือ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนตำบลทองเอน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

- ๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่ส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล
 - รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นอย่างไร
 - แนวโน้มการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
 - แนวโน้มการควบรวมองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
 - การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๓.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่ส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชาและบรูไน เพื่อที่จะมีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้าย ๆ กับกลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่าง ๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิด ที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมาก โดย **AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว)** หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้จำนวน ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนั้นจึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือการเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน ในยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลิตทางการเกษตร

องค์การบริหารส่วนตำบลทองเอนต้องร่วมบูรณาการร่วมกับเกษตรอำเภอ เกษตรจังหวัด เพื่อพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนของการทำการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม

ศาสนา อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ อิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวคริสต์เียนมาท่องเที่ยวในศาสนสถานที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวอาจมีการลบลู่อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

วัฒนธรรม ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน(ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิม มีอาหารที่เป็นข้อห้ามตามธรรมเนียม บรูไนไม่มีการจับมือเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลทองเอนต้องเร่งบูรณาการร่วมกับแหล่งเศรษฐกิจในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพต่าง ๆ รวมทั้งบูรณาการการทำงานกับธุรกิจในพื้นที่ และรวมทั้งร่วมบูรณาการการทำงานกับโรงแรม รีสอร์ท ที่พักในพื้นที่ เพื่อพัฒนาไปสู่การพัฒนาด้านเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสาธารณะ

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของไทยทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อบ้าน ไม่ว่าจะเป็นเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยวคนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ปัญหาทางด้านสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากปริมาณขยะที่เพิ่มมากขึ้น ปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจเกิดการแบ่งชนชั้นกันได้ จะมีชุมชนสลัมเกิดขึ้นและอาจมีพม่าทาว์น ลาวทาว์น กัมพูชาทาว์น ปัญหาอาชญากรรมอาจจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมอาจจะเพิ่มขึ้น จากชนชั้นที่มีปัญหา คนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย

การศึกษา ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆ ในอาเซียน ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลทองเอน จึงสนับสนุน ส่งเสริมการนำครูชาวต่างชาติเข้ามาสอนภาษาอังกฤษให้กับกลุ่มโรงเรียนต่าง ๆ ในพื้นที่ตำบลทองเอน เพื่อการเร่งรัดพัฒนาให้เด็กเรียนรู้สนทนาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

การสาธารณสุข ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นโรคไข้เลือดออก ฯลฯ ที่มีผลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

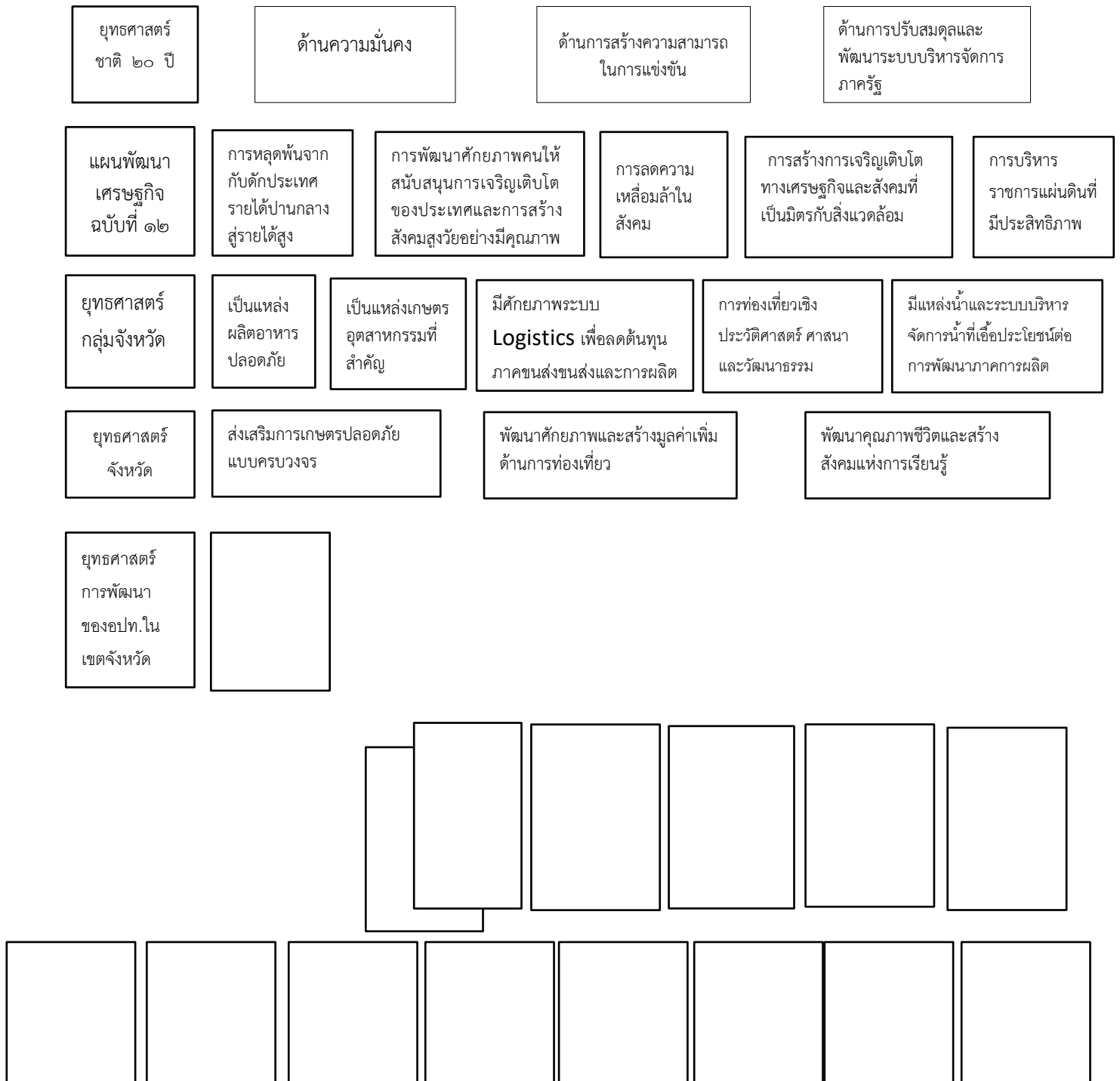
การขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติ แล้วไม่มีที่ทำกิน แล้วต่างชาติอาจมาตั้งโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ นายทุนอาจเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจ การใช้สารเคมีของเกษตรกร อาจทำร้ายทรัพยากรดิน ทำให้ดินไม่มีคุณภาพ หรือทำร้ายสัตว์ต่าง ๆ เช่น ไล่เดือน หิงห้อย กุ้ง หอย ปู ปลา เป็นต้น

๗. ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดการพัฒนาให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการการอนุญาต อนุมัติต่าง ๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ ไทย จีน เป็นต้น เพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับภาครัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้นอีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐต้องมีพัฒนาการด้านภาษาให้อยู่ในระดับที่สามารถสื่อสารกับผู้มาใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติได้

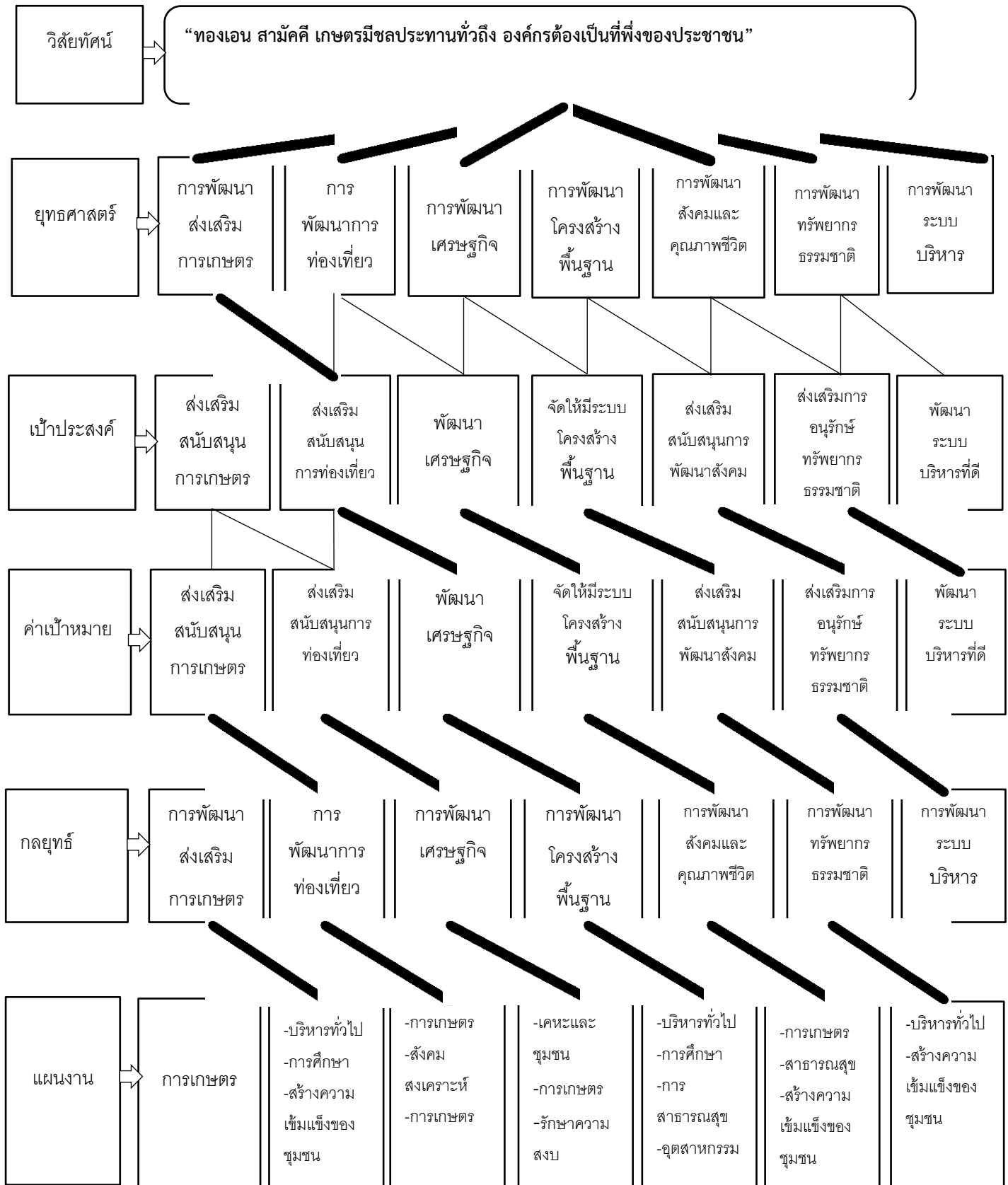
๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อบต.ทองเอน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategic map)

แบบ ยท. ๐๒

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิตโครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๑.ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยแบบครบวงจร	๑.พัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร	๑.พัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร	เพื่อให้ราษฎรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพ	ร้อยละของจำนวนเกษตรกรที่มีรายได้เพิ่มขึ้น	๑๓	๙	๘	๘	ผลผลิตทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน	พัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร	ผลิตผลทางการเกษตร	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
๒. พัฒนาศักยภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	๒.การพัฒนาช่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนาและวัฒนธรรม	๒.การพัฒนาช่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนาและวัฒนธรรม	ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน	ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น	๑๔	๑๓	๑๑	๑๑	แหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน	พัฒนาช่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนาและวัฒนธรรม	แหล่งท่องเที่ยว	กองการศึกษา	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
	๓.การพัฒนาเศรษฐกิจ	๓.การพัฒนาเศรษฐกิจ	เพื่อให้ประชาชนมีการกินดีอยู่ดี	ร้อยละของจำนวนประชาชนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น	๘	๗	๘	๗	เศรษฐกิจยั่งยืน	พัฒนาเศรษฐกิจ	รายได้ของประชาชนที่เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
	๔. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ	๔.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ	เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ	ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานที่เพิ่มขึ้น	๑๑๒	๒๙	๒๒	๒๑	สาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ	สาธารณูปโภค สาธารณูปการ	กองช่าง	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
๓.พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้	๕. การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต	.๕. การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต	ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนให้มีความอยู่ดี กินดี	ร้อยละของจำนวนประชากรที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	๗๗	๖๕	๖๔	๖๕	คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนในตำบล	พัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร	คุณภาพชีวิตของประชาชน	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
	๖. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๖.การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติที่เพิ่มขึ้น	๕	๔	๔	๓	ทรัพยากรธรรมชาติ	พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ทรัพยากรธรรมชาติ	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
	๗. การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ	๗. การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ	ส่งเสริมพัฒนาระบบบริหารและจัดการองค์กรตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	ร้อยละของจำนวนผู้มาใช้บริการที่เพิ่มมากขึ้น	๒๘	๒๕	๒๕	๒๕	การบริหารองค์กรที่ดี	พัฒนาระบบบริหารและการจัดการ	การบริการที่ดี	สำนักปลัด/ กองคลัง	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา

ส่วนที่ ๔ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์และการพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาส่งเสริมการเกษตรและ ผลผลิตทางการเกษตร	การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
๒	การพัฒนาช่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์ ศาสนาและ วัฒนธรรม	บริหารทั่วไป บริหารทั่วไป บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม	แผนงานบริหารทั่วไป แผนงานรักษาความสงบภายใน แผนงานการศึกษา แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง
๓	การพัฒนาเศรษฐกิจ	บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
๔	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ การบริการสาธารณะ	บริการสังคมและชุมชน การเศรษฐกิจ บริหารทั่วไป	แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการเกษตร แผนงานรักษาความสงบภายใน	กองช่าง	สำนักปลัด กองคลัง กองการศึกษา

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๕	การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต	บริหารทั่วไป บริหารทั่วไป บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	แผนงานบริหารทั่วไป แผนงานรักษาความสงบภายใน แผนงานการศึกษา แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
๖	การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การเศรษฐกิจ บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการเกษตร แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
๗	พัฒนาระบบบริหารและการจัดการ	บริหารทั่วไป บริหารทั่วไป บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	แผนงานบริหารทั่วไป แผนงานรักษาความสงบภายใน แผนงานสาธารณสุข แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
รวม	๗	๔	๑๐	๔	๔

~ ୧୧ ~